

School-kerk-dienst 'Waar, maar raar!'

11 oktober 2015

Bijbellezing: Genesis 1,1-2,3

ds. Eddy de Kruijff

Best wel bijzonder hè, dat er zoveel dingen zijn op de wereld... zoveel dieren... heel grote dieren... en heel kleine dieren... En zoveel bomen en planten en dingen die mensen kunnen maken..., dat hoort allemaal bij de schepping. ... En ook als je hier in de kerk rondkijkt hè... wat bijzonder... zoveel mensen... allemaal verschillend, groot en klein, verschillende huidskleuren, verschillende soorten haar... Zoveel dingen... zoveel mensen... zoveel verschillen... zo mooi! ...Hoe kan dat toch? Daarover hebben wij zojuist een verhaal gehoord. Een heel bijzonder verhaal over God Die dit alles heeft gemaakt. ... Ja, hoe God het allemaal precies heeft gemaakt..., dat weet ik niet. Ik ben er niet bij geweest. Helemaal niemand is erbij geweest. Alleen God. Zelfs de knapste mensen weten daarom niet precies hoe het allemaal is gebeurd. Wat was er nou in het begin? En wat was er dan voor het begin? Ja, het begin is het begin, voor het begin is er niets. Maar hoe kan dat dan? Ik weet het niet. God was het begin. Ik weet dus heel veel dingen niet. Maar ik leer uit het verhaal dat wij hebben gelezen wel iets anders over God. En dat wil ik vertellen:

De Heere God ging aan het werk. Alles lag door elkaar, zo hoorden wij in het verhaal van de schepping (vers 2) Water en grond door elkaar... het was één grote donkere modderpoel, daar leek het misschien wel op. En wat deed nu de Heere God? God ging scheiden, ging de boel uit elkaar halen. Licht... en duisternis. Water in de lucht (heelal) en water op de aarde. Droge stukken land op de aarde en zeeën, rivieren en meren. Dat was de eerste helft, de eerste drie dagen dat God aan het werk was. ... En toen dat alles netjes van elkaar was gescheiden, was geordend..., ja toen ging God bouwen. ... Eerst ging God het heelal verder bouwen: God maakte de zon, de maan en de sterren in het heelal. Daarna vulde God het water en de lucht. Met allemaal dieren in de lucht en in het water. Vissen en vogels. En daarna vulde God de aarde. Met allemaal dieren, planten, bomen en bloemen, prachtig...! En was God nu klaar? Nu... er moest nog één ding gemaakt worden, dan was het af: de mens.

Misschien hebben sommige van jullie wel eens een broertje of een zusje gekregen..., nou daar moest ik aan denken bij dit verhaal hoe God alles zo mooi maakte. Weet je waarom? Nou, voordat het broertje of het zusje kan komen, gaan papa en /of mama vaak heel druk aan de slag. Want het is zo bijzonder dat er een baby komt, daar moet alles voor worden klaargemaakt. Nou, zo zie ik God aan het werk. God

maakt heel de wereld klaar... de vloer, de aarde... de lucht..., en God maakt allemaal mooie spullen voor de wereld: de zon, de sterren aan het plafond... de bomen, de bloemen, de dieren op het land, de vissen in de zee... En als dat allemaal klaar is..., dan kan de mens geboren worden..., dan kan de mens komen... Op het allerlaatste schiep God de mens. Want hij mocht in die prachtige wereld wonen. Samen met de andere mensen... En samen met God.

Weet je wat God volgens mij met dit bijzondere verhaal aan jou wil vertellen...? God wil aan jou vertellen dat Hij heel graag met jou en met mij hier op aarde wil leven. God heeft de aarde gewild. De aarde was Zijn plan. *Dat* wilde God bouwen! En God heeft ook gewild dat jij er zou zijn. Dat jij er bent. Dat is niet toevallig..., zomaar..., God wilde dat jij er zou zijn. Zoals Hij heel precies de zon heeft gemaakt, en de vogels, en de vissen, en die mooie bloemen, en die herfstbladeren..., God heeft er een kunstwerk van gemaakt..., zo heeft Hij ook heel precies en met heel veel liefde... jou gemaakt. Ik vind het altijd mooi om te horen als er iemand tegen mij zegt: 'ik ben blij dat jij er bent'. Nou, *dat* wil God tegen jou zeggen: 'Ik ben blij dat jij hier op de aarde bent!' ... Dat moet je maar onthouden. Soms heb je misschien helemaal niet het gevoel dat mensen blij met je zijn. Sommige kinderen doen misschien niet aardig tegen je. Of misschien is het soms thuis ook wel helemaal niet fijn. Vergeet dan nooit wat God tegen jou wil zeggen: 'jij bent hier niet zomaar..., IK heb je gemaakt! Ik ben blij dat jij er bent! En ik wil samen met jou op deze wereld leven' Dat is misschien wel raar, maar echt waar!

Ik denk hè dat God met dit bijzondere verhaal *nog* iets aan jou en mij wil zeggen..., namelijk: 'je kunt echt op Mij vertrouwen! God wil jou zeggen: Je hoeft niet bang te zijn. Wees ook niet bang als je het allemaal niet begrijpt. Jij bent veilig in Mijn handen.' Want ja, God is zo geweldig groot hè! Hij is zo machtig! Hij heeft alles gemaakt! Ja, Hij hoefde maar te spreken... en het was er, het gebeurde. Zoals een koning die zegt: 'ik wil dit!' En het gebeurt! Nou, zo sprak God... en het was er. God is zo machtig! Zo knap! Zo geweldig groot! En daarom kan ik op Hem vertrouwen! Als Hij van mij houdt... als Hij mij kent... en het fijn vindt dat ik er ben... nou dan hoef ik ook niet bang te zijn. Nooit! God staat boven mijn leven!

Maar ja..., ik zal eerlijk zijn: ik vind het ook wel eens moeilijk om te geloven... Ik denk ook wel eens 'waarom moet het nu allemaal zo op de wereld'. 'Hoe kan het ooit nog goed komen?' Als je naar het journaal kijkt, dan zie je soms zoveel narigheid... al die mensen die op de vlucht zijn, al die vluchtelingen..., maar ook allemaal andere dingen die er gebeuren. Dat is niet waar maar raar..., nee dat is waar en ontzettend NAAR! Er zijn heel veel

dingen die heel erg moeilijk zijn..., waar je verdrietig van wordt..., misschien maak jij ook wel zulke dingen mee. Thuis. Of in je familie. Of op school. Soms lijkt het leven wel op hoe wij hebben gelezen dat de aarde is begonnen: helemaal duister, helemaal donker... helemaal niet mooi..., een grote hoop modder..., alles ligt door elkaar. ... Waar is God dan?

Ja, soms zie ik God helemaal niet. En soms begrijp ik Hem ook helemaal niet. Maar dan vind ik het toch mooi om terug te kijken naar het verhaal dat wij hebben gelezen: God heeft toch nog alles in de hand hoor! God laat de wereld niet los. Dat zal Hij nooit doen! Want het is en het blijft *Zijn* wereld! ... En ook al begrijp ik heel veel dingen niet... God is veel knapper dan ik..., veel groter..., veel geweldiger... laat ik daarom toch maar op Hem vertrouwen! Weet je: God kon zelfs uit die donkere moddermassa een prachtige wereld maken, toch? Dan zal Hij ook wel van mijn leven iets goeds kunnen maken, ook al is het soms misschien heel donker om mij heen. God weet er wel raad mee. Hij kan licht in de duisternis maken. Hij kan ordenen wat in de soep is gelopen. Hij kan scheppen, terwijl er voor mijn gevoel helemaal niets van te maken is. Ik mag daarom vertrouwen op God. Ik hoef niet bang te zijn.

Ik ga even naar jullie papa's en mama's toe en ook naar de andere mensen, die vandaag hier zijn gekomen: ik probeer die heel grote dingen van ons bestaan en van de wereld heel eenvoudig aan de kinderen te vertellen... Ik weet niet hoe het op u overkomt. Misschien wel veel te simpel. Maar ik zou toch ook aan u willen zeggen: als u iets van uw leven in al zijn complexiteit, met al die geluksmomenten maar ook al die weerbarstigheden wilt begrijpen... gaan dan terug naar de bron... ga dan terug naar de oorsprong van je bestaan... Genesis 1, het verhaal dat wij vandaag hebben gelezen wil geen antwoord geven op hoe de wereld biologisch en geologisch gezien is ontstaan. Maar je moet ook niet eindeloos blijven steken in de vragen rond schepping en evolutie... of deze aarde er nu 6000 jaar oud is of eerder 6000 miljoen jaar oud is... Dat zal allemaal wel. Daar wordt het wonder van het leven van mij echt niet kleiner door. ... Ik leg er echt niet over wakker of de mens nu verwant is aan de apen of niet... soms zal het een hoop raadsels voor mij verklaren als ik met mensen omga... maar ik wil niet met de Bijbel in mijn hand de biologie, de natuurkunde, de geologische wetenschappen te lijf gaan om ze even te vertellen wat er echt waar is... nee, ik wil de Bijbel aan u doorgeven... en u vragen: heeft u al contact met Diegene Die Uw leven heeft gemaakt? Is er al verbinding door u gemaakt?... Beseft u dat uw leven geen biologische toevalstreffer was van 1 op de zoveel miljard, maar dat uw leven gewild is..., dat het een doel heeft..., dat het een bestemming

heeft..., ook al is er zoveel wat er misschien tegen pleit. U bent hier niet zomaar. U heeft een Oorsprong. Een bestemming. Een doel. Iemand Die U in de hand houdt. Steeds als de mensen in de tijd van de Bijbel er niet meer uit kwamen..., in diepe crises geraakten... en ze maakten toen minstens net zulke schokkende dingen mee, als wij... op die momenten gingen zij terug... terug naar het begin..., in den beginne... en dan zeiden zij tegen elkaar, ja dan zongen zij met elkaar: mijn hulp is van de Heere, Die hemel en aarde gemaakt heeft! Ik ben veilig. Ik heb een God, ja..., *God heeft mij*. ... Dit was hun antwoord op de angsten die hen beheersten... op de onrust die zij voelden... op de grote vragen waar zij mee moesten leven..., op het gebrek aan controle dat zij zo vaak ervoeren. Kent u al de oorsprong, het doel, de bestemming en de zin van uw leven? Ja, ik begrijp dan ook nog heel veel dingen niet hoor! Maar er is een God Die mij begrijpt. Dat is het wat ik nodig heb. Een God Die zelfs zoveel om mij gaf..., dat Hij in de mens Jezus naast mij kwam staan..., ja zelfs in mijn plaats wilde gaan staan.

God heeft het eerste woord over uw leven... maar ook het laatste woord. Maar daarom vraagt God wel van je of je voor Hem eerbiedig zult knielen. God heeft met alle liefde deze wereld voor ons gemaakt... en onszelf gemaakt... maar dan vraagt Hij ook van ons of wij Hem alle liefde zullen geven. God vraagt van jou, of je ook van Hem houdt. ... Hoe kan je God laten zien dat je van Hem houdt? Nu, soms gewoon stil worden voor Hem. Eerbiedig stil worden en bedenken hoe groot Hij is. Soms misschien stilletjes danken, als je met je laarzen door de herfstbladeren stampet en al die bladeren in al die kleuren op laat waaien. ... Soms tegen de Heere God zeggen hoe groot Hij is en Hem danken voor al die mooie dingen die Hij heeft gemaakt... al die dingen waar wij er vanmiddag heel wat van op de tafel hebben staan.

Bij Gods grootheid... word ik heel klein.
Bij al dat leven wat Hij heeft gemaakt, wordt ik heel stil.
Voor al die geschenken die Hij geeft, word ik heel dankbaar.
De wereld is van Hem.
Mijn leven is van Hem.
Waar, maar raar.
Niet te begrijpen.
Maar dat hoeft ook niet. Ik geef mij over aan God... ik vertrouw op God... Ik hou van God.
Dan komt het wonder van mijn leven pas echt op zijn plaats.

God is de Schepper van de wereld... die de wereld niet loslaat... en die jou nooit wil loslaten.. dat mag je vanmiddag mee naar huis nemen.
Amen.